

царството на семейството. И тъй мъжът и жената сж едно лице: тѣ сж чловѣкътъ, когото ако раздѣлимъ не може да сжществува, понеже е таквъзъ първообразното из-ящно твореніе на създаиѣта които сж излѣзли изъ все-мѣдрѣтъ рѣцѣ Божіи.

Така устроень чловѣкъ станѣло е природнѣйша нужда, щото всякой за себе си, като слѣдува врожденижтъ си наклонность, да бѣде прѣдаденъ въ изпълненіето на природнѣтъ си длѣжности за сполучваніе на назначенното чрѣзъ общо съдѣйствіе негово прѣдопрѣдѣленіе.

И ето мъжътъ тутакъ си, тиканъ отъ природното стремленіе, което го обладава, и отъ дѣятелностьтъ, излѣзва отъ огнището си и скытащецъ ся по горѣтъ и долинытъ земны става господарь на земѣжтъ за утвърденіе, съхраненіе и огражденіе на семейството си; а жената ограничавана отъ немощътъ си, отъ търпеливостьтъ и отъ подробничавый си умъ, остава при огнището, става владѣтелка за да го устрои и укра си, и най привлекателното е че тя образува прибѣжището и успокоеніето на мъжа.

Така започенва съставеніето първо на челядь послѣ на народъ и на държавѣ; но за злѣ честь силата, като излѣзва изъ договорѣтъ си съ немощътъ, прѣзира и угнѣтава ѣкъ; и тъй сж произлѣзли неволничества, робинства, похыщенія, продажничества, развращенія и унищоженія, които едно по друго като измѣчватъ слабѣжтъ странѣ т. е. женскыйтъ полъ и го правятъ подигравкѣ на страститѣ, опиятиватъ исторіѣжтъ на чловѣка.

Но пакъ всички тѣзи уиразны неправды и угнѣтенія не сж могли никакъ да изгладятъ не толкозъ явнытъ но свѣтлытъ и неотнемваны душевны добродѣтели на женѣжтъ, нито да ѣкъ накаратъ да забрави първоначалното си прѣдопрѣдѣленіе. Нейнытъ боскы и сега еще бозаѣжтъ младенеца чловѣкъ, нейнытъ бдѣнія и неспанія го възращаватъ, и като чрѣзъ невидимѣ електрическѣ жпцѣ тѣ му прѣподава нѣжнытъ чувства на чадолюбивото си сърдце, които е осъждена прѣзъ хыляды години да гледа какъ испослѣ сводятъ неволно вратъ подъ тежкото иго на развращеніето на мъжа.